

SANATHANA SARATHI - SRPANJ 2014. GODINE

NEMOJTE DOZVOLITI POLITICI DA UĐE U SELA

Bhagavānov govor održan 30. kolovoza 1996. godine

Zbog pomanjkanja straha od grijeha i ljubavi za Boga, čovječnost u ljudskim bićima danas doživljava opadanje. To ide na štetu općeg mira.

(teluški stihovi)

Obrazovanje je to koje raspršuje uskogrudnost i promiče jedinstvo. Uči čovjeka da živi u miru sa svojim bližnjima i uspostavlja mir u svijetu.

(teluški stihovi)

NEMOJTE ZAMJEČIVATI RAZLIKE U STALEŽU I PORIJEKLU

Utjelovljenja ljubavi!

Kamo god danas pogledali, svijet se nalazi u stanju previranja, straha, nemira i tuge. U vrijeme kada su demoni nemira, nedoličnosti i nepravde započeli zastrašujući ples smrti, samo su studenti tī koji su u stanju obnoviti mir i sigurnost u zemlji.

Dragi studenti!

Tek kada razvijete duh jednote, možete ukloniti različitosti, tugu i nemir i na taj način uspostaviti mir i sigurnost. Jedno i isto istinsko Sebstvo – *ātman* boravi u svim bićima – *ekātma sarva bhūtantarātma*.

Studenti bi se trebali poistovjetiti s društvom

Danas je prvenstvena dužnost studenata da prepoznaju istinu kako je božanskost prisutna u svemu i ponašaju se u skladu s time. No, nažalost, studenti se danas ponašaju ne sebi svojstven način i teže ostvariti svoj vlastiti, osobni interes. Nema nikoga tko bi služio u društvu imajući na umu dobrobit svih. Isto kao što se voda sjedini s mlijekom u koje je ulivena, studenti bi se trebali poistovjetiti s društvom, združiti ruke sa svima u duhu jedinstva, strpljivosti i suosjećanja i težiti za napretkom društva. Tek se tada može stvoriti mir u društvu.

Studenti!

Građani koje danas možete vidjeti i ugledne osobe u koje se ugledate, isto su tako jednom bili studenti kao što ste i vi. Današnji studenti su građani i vođe sutrašnjice. Zato je vaša dužnost da ispravite nedostatke i poremećaje koje zamjećujete u društvu.

Utjelovljenja ljubavi!

Ono što korijenje predstavlja stablu, to studenti predstavljaju narodu. Kada korijenje oslabi, stablo će se srušiti na zemlju. Isto tako, kada studentima oslabi volja, nacija će patiti. Zato bi studenti trebali razviti čvrstu volju, voditi uzoran život i donijeti radost društvu. Nikada ne bi smjeli dozvoliti da ih obuzmu uskogrudni osjećaji kao što su ja i moja obitelj. Sreća pojedinca ovisi o njegovoj obitelji, dok sreća obitelji ovisi o društvu. Isto tako, sreća društva ovisi o narodu. Sreća naroda, društva i obitelji ovisi o karakteru i vrlinama pojedinaca.

Studenti!

Ljudi ovamo dolaze iz raznih mjesta i zemalja, no jedna te ista božanskost prisutna je u svima.

*Mnoge su vjere, ali cilj je jedan.
Raznovrsna je odjeća, ali pređa je jedna.
Raznolik je nakit, ali zlato je jedno.
Brojne su krave, ali mlijeko je isto.
Mnoštvo je bića, ali dah je jedan.
Mnogo je kasta, ali čovječanstvo je jedno.
Mnogo je bića, ali istinsko Sebstvo – ātman je jedno.
Raznovrsno je cvijeće, ali štovanje je jedno.
Poslušajte, vi, hrabri sinovi Bhārata!*

(teluški stihovi)

Od davnina je sveta zemlja Bhārata sreću za sve osiguravala promicanjem načela jedinstva i božanskosti. Upanišade nas uče načelu jedinstva i potiču čovjeka da prepozna to jedinstvo kao cilj života. Kao posljedica manjkavog sustava obrazovanja i prevladavanja sebičnosti i osobnih interesa u društvu, to je načelo jedinstva bilo uništeno. Oni koji su obrazovani, danas stvaraju nemir u društvu ukazujući na različitost u jedinstvu, umjesto da zamjećuju jedinstvo u različitosti.

Očuvajte jedinstvo i čistoću sela

U davna vremena postojalo je veliko jedinstvo i čistoća u selima. Uvijek, kada bi se u nekom domu održavala svečanost vjenčanja, svi su se ljudi iz sela pridružili proslavi u duhu jedinstva i pomagali obitelji u kojoj se održavalo vjenčanje. Oni su vjerovali u načelo jedinstva. Ako se vjenčanje danas održava u njihovoj kući, sutra će se možda održavati u vašoj kući. Ako vi danas pomognete drugima, sutra će drugi isto tako doći kako bi pomogli vama. Takvi širokogrudni osjećaji promicali su svetost u selima.

U to je vrijeme postojao razvijen sustav zajedništva u okviru obitelji. Ako su bila četiri brata, svi su oni sa svojim suprugama i djecom živjeli zajedno u istoj kući kao jedna obitelj. No, s prolaskom vremena i promjenom okolnosti, ljudski je um postao izopačen, a kao posljedica toga došlo je do promjena čak i u selima. Ako su u obitelji četiri člana, postoje i četiri različita načina mišljenja. Koji je razlog tomu? Sebičnost i pohlepa nose glavnu odgovornost za takve prilike. Želja za novcem i moći u današnjem je svijetu prešla sve granice. Novac dolazi i odlazi. Kako dugo će se zadržati kod vas? Što ćete vi učiniti s viškom novca? Zadržite samo onoliko koliko vam je potrebno, višak novca će pokvariti vaš um. Danas ljudi nisu spremni napustiti svoj položaj na vlasti do svog posljednjeg daha. Političari zagovaraju loša obilježja i zle namjere u selima. Politika je odgovorna za iskvarenost vrijednosti u selima.

Dragi ljudi koji živite u selima!

Nikada nemojte dopustiti politici da se uvuče u vaša sela. Nemojte nikoga mrziti. Nemojte razvijati mržnju prema nikome, razvijajte ljubav za sva bića – *adveṣṭa sarvabhūtānām*. Volite sve. No, ako dozvolite politici da uđe u vaša sela, vaša društvena zajednica – *samāja* pretvorit će se u grobnicu – *samādhi*. Ljudi u selima danas dozvoljavaju da se takve stvari događaju. Radost će prevladavati tamo gdje postoji jedinstvo među članovima obitelji. Neće biti mjesta nemiru. Svi će biti oslobođeni briga. Kada se među članovima obitelji stvore razlike, tada će u toj obitelji biti gore nego u paklu.

Tijelo je hram Božji, a onaj koji boravi u njemu je Bog – *deha devālayam prokto jīva deva sanātana*. Postoje tri osobe koje borave u kući koju predstavlja ljudsko tijelo, a to su misao, riječ i djelo. Čovjek može uživati u miru i sreći samo kada postoji jedinstvo između to troje. No, danas čovjekov um ide u jednom smjeru, dok njegov govor ide u drugom smjeru. Njegova se pak djela upućuju u smjeru koji nema ništa s druga dva. Ako se te tri „osobe“ upute u tri različita smjera, kako onda može postojati mir u takvoj „kući“? U njoj neće biti ni mira – *śānti*, niti svjetla – *kanti*. U njoj će vladati potpuna tama i neznanje. U takvim okolnostima kakva bi druga mogla biti čovjekova sudbina doli patnja?

Svi su djeca Božja

Mnogi ljudi naizgled nam se čine smireni i tihi prema van, kao da su oslobođeni svih briga. Oni stvaraju privid takvog izgleda zbog svoga ega. Ali činjenice su u stvarnosti puno drugačije. Smokva nam se naizgled može činiti jako privlačnom, ali kada ju rastvorimo može biti puna nametnika. Slično tomu, ljudi nam se mogu činiti kao da sjaje i blistaju prema van, ali ako ih pažljivo i bliže promotrite, u njima neće biti ničega drugoga osim loših obilježja i zlih misli. U njima neće biti mjesta za božanske osjećaje.

Studenti!

Razumijevanjem današnje situacije vi biste trebali slijediti ispravan put u svojem životu. Nemojte zamjećivati razlike u staležu i porijeklu. Uzmimo, naprimjer, ljudsku kožu. Kojem staležu pripada ljudska koža? Krv kola tijelom od glave do nožnih prstiju. Kojem staležu pripada krv? Isto tako, u ljudskom tijelu postoje mišići i kosti. Kojem staležu oni pripadaju? Istinsko Sebstvo – *ātman* prožima svaku stanicu ljudskog tijela. Kojem staležu pripada istinsko Sebstvo – *ātman*? Kojem staležu pripada pet elemenata, odnosno zemlja, voda, vatra, zrak i eter? No, nažalost, čovjek je stvorio razlike koje se temelje na staležu i porijeklu. To ukazuje na čovjekovo veliko neznanje i nerazboritost. U stvari, to je demonsko obilježje. Te razlike, koje se temelje na staležu i porijeklu, stvorile su velik nemir i patnju i današnje su društvo uronile u previranje.

Svi su jedno i svi su djeca Božja. Zato razvijte duh bratstva svih ljudi i očinstva Boga. Nema nikoga tko ne bi bio dijete Božje. Svi su utjelovljenje božanskosti. Vječno istinsko Sebstvo – *ātman* u svim bićima dio je mojega bića, svako je biće dio mojega vječnoga Sebstva – *mamaivamšo jīvaloke jīva bhūtah sanātana*. Gospod Krišna, ispunjen suosjećanjem, objavio je u Bhagavadgīti: „Svi ste vi jedan vīd Mojega bića, a ne pet elemenata koji čine prirodu.“

Velik je broj godina kako dolazite u Prasanthi Nilayam i sudjelujete u brojnim proslavama. Bilježili ste sve govore koje je Svami držao i govorili: „Kako nas je samo lijepo Svami poučio tim istinama!“ No, koliko je vas koji slijedite moja učenja? Zašto dolazite ovamo? Koja je svrha vašeg dolaska? Ako ne provedete u djelo ni jedno od Svamijevih učenja, vaš će život biti potraćen. Štoviše, čak su i životinje bolje od vas. Imamo slonicu Sai Gheetu. Svaku uputu koju joj damo ona će poslušno izvršiti. Kako je samo ona inteligentna! Vi sebe nazivate poklonicima. Kakva je samo šteta ako u svojem svakodnevnom životu ne provodite ni jednu uputu koju vam je dao Svami! Ima li itko među vama tko je ostvario mir, koji je oslobođen ega i mržnje? Baš suprotno, vaš ego sa svakim danom postaje sve veći i veći. Kako ego raste, tako snaga vašeg istinskog Sebstva – *ātman* postaje sve manja. Sve što dodirnete pretvara se u pepeo. To je razlog vaše patnje. To je razlog zašto se Majka Priroda žali Gospodu.

*Zašto postoji toliko neprijateljstvo među ljudima, o Gospode!
Ljubav se pretvorila u otrov.
Um je potpuno zatrovan i čovjek je postao žrtvom poroka.
Od kakve je koristi?*

(teluški stihovi)

Priroda – *prakrti* i Bog – *paramātmān* blisko su povezani i nerazdvojni su. Filozofija, koja se temelji na upanišadama nastalim na svetom tlu Bhārate, ne može se s ničim usporediti. Jedan je britanski filozof 1926. godine posjetio Indiju. Kako je u to vrijeme Indija bila pod britanskom upravom, on se slobodno mogao kretati cijelom zemljom kamo god je poželio. Bio je duboko zadivljen jedinstvom Indijaca. Kada se vratio natrag u Englesku, rekao je: „Kako je samo velik duh jedinstva među Indijcima! Kako su samo sveta učenja upanišada! Svi su Indijci povezani jednom niti božanskosti.“ Nakon toga je dodao: „Kada bih se ponovno rodio, želio bih se roditi u svetoj zemlji Indiji, a isto tako bih volio umrijeti u Indiji. Ne postoji ni jedna druga zemlja koja se može usporediti sa svetošću Indije.“ Svetost Indije prepoznali su i priznali mnogi britanski filozofi. Ali, danas ljudi iz drugih zemalja bolje razumiju indijsku kulturu i filozofiju. Mnogi od njih dolaze u Indiju u potrazi za istinom, odbacujući sve što je vezano uz njihove materijalne ugone. Sva fizička zadovoljstva su kratkotrajna.

Svatko će napustiti svijet praznih ruku

Ne biste se trebali ponositi time što je vaše tijelo mlado. Što su fizička zadovoljstva i ugone!? Istinu govoreći, u njima nema nikakve sreće. To je razlog zašto je Adi Śankara u ono vrijeme osobno izjavio:

*Nemojte se ponositi svojim bogatstvom, potomstvom i mladošću,
plima vremena u trenutku će ih otplaviti.
(Mu kuru dhana jana yaaruvana garvam,
Harahati nimeshath kalah sarvam.)*

Sva fizička zadovoljstva kratkotrajna su i privremena. Čak ni jedan tren ne možete uživati u istinskoj radosti koja iz njih proizlazi. Isto kao što potpuna tama slijedi nakon bljeska munje, tuga slijedi nakon fizičkog zadovoljstva. Vi zamjećujete samo blistavu svjetlost munje i osjećate radost ne misleći na to da je ono, što iza toga slijedi, potpuna tama. Osjećate se ponesenim vidjevši svjetlost vaše trenutne mladosti i ne shvaćate da će uslijediti tama starosti. U toj će vas dobi i vaša vlastita djeca ismijavati.

O, čovječe, nemoj se ponositi svojom ljepotom, mladošću i fizičkom snagom. Uskoro ćeš ostarjeti. Tvoja će kosa posjediti, koža će se naborati, a vid

će oslabiti. Djeca će ti se smijati nazivajući te starim majmunom. Niste ništa bolji od lutke izrađene od kože. Pokušajte razumjeti tajnu koja leži u pozadini ove lutkarske predstave.

(teluški stihovi)

Vama ništa ne pripada

Ono što biste danas trebali postići je jedinstvo. Ali, nažalost, nema jedinstva čak ni članovima iste obitelji. Isto tako, nema jedinstva ni među susjedima, među stanovnicima jednog i drugog sela, kao niti između jednog i drugog naroda. Kakva je to velika nesreća! To je znak opakosti.

Onaj tko teži za napretkom naroda, neće dopustiti da dođe do sukoba. Nema oskudice vode u Indiji. Ganga, Yamuna, Godavari, Krishna i Kaveri velike su rijeke koje ne presuše čak ni tijekom ljeta. Zašto ljudi vodu tih rijeka ne koriste na ispravan način? Umjesto toga, oni napadaju jedni druge govoreći ovo je moje, a ono je tvoje. Zašto se borite jedni s drugima kada čak ni vaše tijelo nije vaše? Kada odete s ovog svijeta, tko je taj koji će uzeti vaše tijelo? Nitko ga neće čak ni dotaknuti. Svi će vas rođaci otpratiti samo do mjesta na kojem će biti spaljeno. Ništa ne pripada vama, čak ni vaše tijelo. Kada je tomu tako, čemu onda postavljati pitanje o tome što je moje, a što tvoje? Cijeli svoj život gomilate bogatstvo, ali u trenutku smrti sve ćete ostaviti za sobom i otići praznih ruku. Što ste donijeli sa sobom u trenutku rođenja? Što možete ponijeti sa sobom kada napustite ovaj svijet? Jednom, kada ste ispravno shvatili tu istinu, više neće biti prostora za bilo kakvu pohlepu. Postoji li itko tko je sa sobom, u trenutku rođenja, donio barem mali komadić tkanine? Nije nitko. Cijeli svoj život vi razvijate vezanosti govoreći: „Moja obitelj, moja djeca, moji rođaci.“ Tko je, u stvari, vaš? U trenutku smrti možete li im dati adresu mjesta na koje ćete otići? Ako oni istinski pripadaju vama, zašto im ne date adresu u trenutku odlaska s ovoga svijeta? Nitko ne pripada vama. Tko komu pripada? Međutim, vi trebate izvršavati svoje dužnosti tako dugo dok živite. No, u stvarima koje se odnose na Boga, svatko treba slijediti svoj vlastiti put koji je odvojen od drugih.

Svaka majka voli svoje dijete velikom ljubavlju. Kada je dijete bolesno i pati, majka to proživljava deset puta većim intenzitetom. Samo zašto što majka tako jako voli svoga sina, hoće li ona moći na sebe preuzeti njegovu patnju? To nije nikako moguće. Isto tako, hoće li glad djeteta biti utažena kada majka nahrani sebe? Svatko stječe svoje vlastite zasluge i grijehe. Nije moguće da majka dijeli zasluge i grijehe svoga sina i obratno. Možete s drugima podijeliti svoje vlasništvo, ali ne možete s njima podijeliti božansku milost. Ono što vi činite pripada vama, a ono što oni čine pripada njima. No, ono što biste trebali činiti je da se uvijek molite za dobrobit svih. To je plemeniti cilj. To je razlog zbog čega nakon svakoga pjevanja poklonstvenih pjesama molimo: „Neka sva bića svih svjetova budu sretna – *samastāh lokāh sukhino bhavantu.*“

Okitite se ukrasom vrlina

Utjelovljenja ljubavi!

Nemojte pretvoriti male razlike, koje su među vama, u velike borbe između sela. Tko će u toj bitci na kraju biti gubitnik? Ako duboko preispitate to pitanje, tada ćete spoznati da će cijelo selo morati patiti zbog vaše trenutačne ljutnje. Zato nemojte dopustiti da dođe do razlika i sukoba. Budite ujedinjeni. Ponekad možete osjetiti glad, ali dopustite sa se vaša glad stiša. Trebali biste imati na umu dobrobit vaše obitelji i vašeg sela. Težite za time da steknete ugled. Trebali biste biti spremni žrtvovati čak i vaš život da biste sačuvali ugled i dobar glas. Što je to što daje ljepotu vašim rukama? Narukvica ili zlatna grivna? Ne, nikako. Pravi ukras za ruku je milosrđe. Milosrđe je pravi ukras ruke. Istina je prava ogrlica. Nije ogrlica ta koja daje ljepotu vašem vratu. Istina je vaš pravi ukras. Slušanje svetih tekstova predstavlja pravi ukras uha. Osim te koristi, koja je korist od ukrasa? To su ukrasi kojima bi se svatko trebao okititi i steći dobar ugled. Govorite istinu, razvijte duh požrtvovnosti i slušajte sveta učenja. Ako posjedujete te tri vrline, ni jedan Bog nije veći od vas. U stvari, vi ste Bog. Bog nije odvojen od vas. Stalno se podsjećajte: „Ja sam Bog – *aham brahmāsmi*.“ Kada razvijete takve svete osjećate, tada ćete razviti božanske misli. Kada razmišljate „Ja sam Bog“, vaša će vas savjest voditi da se ponašate kao Bog. Da biste mogli njegovati takve svete osjećaje, razvijte uvjerenje „Ja sam Bog“.

*Bog ne postoji u nekoj stranoj zemlji,
On je u vama.
Grieh nije negdje drugdje. On se nalazi tamo gdje je
počinjeno neispravno djelovanje.*

(teluški stihovi)

Ni grijeh niti zasluga ne nalaze se u stranoj zemlji. Oni su u vama. Isto tako i Bog je u vama. Zato iskoristite svoje tijelo za svete svrhe.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanima „Hare Rama, Hare Rama...“ i „Subrahmanyam Subarahmanyam...“)

- Iz Bhagavānovoga govora održanog u Sai Kulwant dvorani, Prasanthi Nilayam, 30. kolovoza 1996. godine.

Razvijte ozračje čistoće i iskrenosti

Nema nikakve koristi od nastojanja da se uspostavi novi sustav obrazovanja ili novi društveni sustav. Na taj se način poteškoće koje danas prevladavaju ne mogu razriješiti. Mi bismo trebali odgojiti generaciju dječaka i djevojčica koji su čistog srca. Da bismo podigli takvu generaciju, potrebno nam je ozračje čistoće i iskrenosti. To zahtijeva razvoj moralnosti i predanosti istini. Karakter i istina vode do uzdizanja duhovnosti u božanskoj ljudskoj osobnosti. Zato duhovnost predstavlja osnovni temelj za stvaranje generacije dječaka i djevojčica čistog srca. Tek kada ćemo imati takve čiste mlade osobe, narod će doživjeti mir i napredak. Da bi mogli voditi dobar život, studenti će trebati odbaciti svoju sebičnost.

- Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ SRIKAKULAMA

Više od 2000 žena poklonica stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz okruga Srikakulam u državi Andhra Pradesh i izvelo poklonstveni glazbeni program 7. lipnja 2014. godine. Započevši svoju izvedbu pjesmom posvećenom Gospodu Ganeši, „Siddhi Vinayaka Gananayakam – Gospode Ganeša, Ti koji podjeljuješ blagodati“, pjevačice su gotovo sat vremena pjevale u slavu Gospoda Saija. Otpjevane s predanim osjećajima, pjesme su ispunile cijeli prostor poklonstvenim žarom, doprijevši do srca okupljenih poklonika melodioznom izvedbom i ljepotom glazbe. Nakon toga, slijedio je program bhajana i podjela prasadama. U međuvremenu su pjevačice dobile zahvalu i podijeljena im je odjeća. Program, koji je započeo u 17.30 sati, završio je izvođenjem aratija u 19 sati.

LJETNI TEČAJ O INDIJSKOJ KULTURI I DUHOVNOSTI

Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje (SSSIHL) organizirao je Ljetni tečaj o indijskoj kulturi i duhovnosti od 13. do 15. lipnja 2014. godine u Prasanthi Nilayamu, na početku nove akademske godine, da bi upoznao studente s bogatim kulturnim i duhovnim nasljeđem Indije. Tečaju su prisustvovali studenti i učitelji iz sva četiri kampusa koji pripadaju Institutu, kao i sa Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi

Nilayama (polaznici XI. i XII. razreda) i Sri Sathya Sai Gurukulam srednje škole na engleskom iz Rajahmundryja.

Prvi dan – petak, 13. lipanj 2014. godine

Jutarnji program Ljetnog tečaja održan je u dvorani Poornachandra. Prvog dana, dr. T. Ravikumar, izvanredni profesor pri odjelu za kemiju i upravitelj kampusa u Brindavanu SSSIHL, u svojem se uvodnom obraćanju kratko dotaknuo povijesti održavanja ljetnih tečajeva. Nakon njega je profesor J. Shashidhara Prasad, prorektor SSSIHL, održao uvodni govor u kojem je naglasio kako je potrebno okrenuti se duhovnim znanostima više nego fizičkim i mentalnim znanostima da bi se ostvarila besmrtnost. Isto je tako napomenuo kako se Bog s vremena na vrijeme javlja na Zemlji da bi čovječanstvo poučio toj duhovnoj znanosti.

Slijedio je govor gospodina Nanjunda Dixita koji je imao priliku biti glavni svećenik prilikom održavanja Ati Rudra Maha Yajne u božanskoj prisutnosti Bhagavāna u Prasanthi Nilayamu, u kolovozu 2006. godine. Govoreći na temu „Značenje kulture u razvoju čovjeka“, naglasio je kako je bezvremena izreka Bhagavāna „Voli sve, služi svima“ bila lijek za sve bolesti koje napadaju društvo današnjice.

Jutarnji je dio programa završio interaktivnim programom Bhajan Antyakshari temeljenom samo na bhajanima koji se pjevaju u Prasanthi Nilayamu. Program su vodili gospodin Amey Deshpande, znanstveni istraživač na doktorskom studiju na Odjelu za menadžment i gospodin Siddhartha R., član Fakultetskog vijeća na Odjelu za engleski jezik i književnost pri SSSIHL. Program se sastojao od raznovrsnih dijelova kao što su prevođenje, vizualna interpretacija i bhajani na određenu temu.

Poslijepodnevni dio programa bio je posvećen interaktivnim studijskim kružocima. Studenti su raspravljali o božanskom govoru koji je Bhagavān održao tijekom Ljetnog tečaja o indijskoj kulturi i duhovnosti 22. svibnja 1992. godine pod nazivom „Od znanja do mudrosti“.

Večernji dio programa održan je u Sai Kulwant dvorani. Sastojao se od govora koje su održala dvojica studenata o svetim tekstovima Rāmāyana i Bhagavadgīta. Slijedila je izvedba glazbenog programa koji su predstavili studenti iz kampusa u Brindavanu i Muddenahalliju koji pripadaju Institutu.

Drugi dan – subota, 14. lipanj 2014. godine

Prva točka jutarnjeg dijela programa bila je panel diskusija bivših polaznika Instituta na temu „Uzorni Sai studenti i njihova uloga u društvu“. Sudjelovalo je četvero bivših studenata. Moderator je bio profesor A. Anantha Raman, profesor na Odjelu za menadžment. Panel diskusija bacila je svjetlo na vrlo konkretna pitanja kao što su – kako je Svami predstavljao sidro u životu

svakog studenta, kako se mogu današnji studenti približiti Bhagavānu kada ne mogu biti u Njegovoj fizičkoj blizini. Raspravljajući o pitanjima o tome treba li student imati dvojnju prirodu da bi preživio u korporativnom svijetu današnjice, sudionici panel diskusije su nedvosmisleno utvrdili da, ako se netko, u svakom trenutku svojega života, čvrsto drži načela koja je postavio naš voljeni Gospod, neće postojati ništa u svijetu što bi ga moglo odvući na put nepravde.

Poslije toga je slijedila prezentacija koja je poticala na razmišljanje, a predstavio ju je gospodin S. Sai Giridhar, znanstveni istraživač na doktorskom studiju pri Odjelu za kemiju na temu „Lekcije iz Mahābhārate za moderno društvo“, naglašavajući vrline tolerancije i predanosti. Gospođa Dibba Bhargavi, docentica na Odjelu za engleski jezik i književnost, u nastavku je održala poučan govor na temu „Lekcije iz Rāmāyane za moderno društvo“, koristeći pri tome usporedbe s ispita koje su polagali studenti da bi objasnila različite ispite i poteškoće s kojima se suočavaju razni likovi iz Rāmāyane.

Sljedeća je točka programa bio kviz na temu „Sri Sathya Sai Avatar: Njegov život i Njegova misija“ – i bio je nestrpljivo iščekivan dio Ljetnog tečaja. Ove su godine kviz vodili dr. Subramanian S., docent na Odjelu za menadžment pri SSSIHL i njegova ekipa. Kviz je uključivao je neka zanimljiva područja kao što su Bhagavānove božanske igre – *līlā* i Bhagavānova veličanstvena moć – *mahimā*, Bhagavānove duhovne upute – *upadeśa* Bhagavāna, Bhagavānova uvacha, audio krug, itd.

Poslijepodnevni program imao je sličan raspored kao i prethodnog dana. Studenti su sudjelovali u studijskim kružocima i raspravljali o božanskom govoru koji je Bhagavān održao na Ljetnom tečaju o indijskoj kulturi i duhovnosti 24. svibnja 1992. godine pod nazivom: „Uzdizanje od životinjske razine do božanskosti“.

Večernji dio programa održan je u Sai Kulwant dvorani, tijekom kojega je dvoje studenata održalo predavanja o Bhagavadgīti i koja su poticala na razmišljanje. Slijedio je glazbeni program u izvedbi studentica iz kampusa u Anantapuru.

Treći dan – nedjelja, 15. lipanj 2014.

Prva točka dnevnog reda posljednjega dana bio je interaktivna rasprava pod nazivom: „Vježba analize Chinna Kathe“. Svaki se kampus predstavio i izveo Chinna Kathu Bhagavāna Babe te pokrenuo raspravu među sudionicima da bi na vidjelo došle suptilne poruke sadržane u priči. Oni su isto tako odgovarali na pitanja koja su postavljali stručnjaci iz komisije sastavljene od starijih članova fakultetskog vijeća.

Slijedio je cijeli niz globalnih prezentacija koje su predstavili studenti iz svih kampusa i ustanova. Bilo je to zajedničko učenje o ključnim moralnim i životnim lekcijama iz govora Bhagavāna Babe, o kojima se raspravljalo tijekom studijskih kružoka održanih poslije podne u prethodna dva dana.

Ljetni je tečaj završio oproštajnim govorom koji je održala dr. Kioron Bala Arora, docentica na Odjelu za hindi i ravnateljica kampusa u Anantapuru, koja je sažela događanja tijekom Ljetnog tečaja i zahvalila svima onima koji su svojim predanim radom i sudjelovanjem omogućili veliki uspjeh tečaja.

POTREBNA OPREMA ZA STUDIRANJE STUDENATA SA SELA

Sri Sathya Sai Easwaramma Women's Welfare Trust (zaklada koja pomaže a vode ju žene) pokrenula je novi projekt kako bi osigurala potrebnu opremu za studiranje studenata sa sela. Dana 17. lipnja 2014. godine ta je oprema podijeljena za oko 1500 studenata iz obližnjih sela, uključujući i Puttaparthi.

Iz naših arhiva

VJERA IZRASLA IZ LJUBAVI JE MUDROST

ČOVJEKOVA VIZIJA IZGUBILA JE SVJETLO LJUBAVI

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Zaboravljajući svoju urođenu trajnu božanskost, čovjek danas smatra kako je život namijenjen samo tome da bi se ostvarivali sebični ciljevi. A upravo bi se ta božanskost trebala odražavati u čovjekovom životu. Kreacija predstavlja projekciju božanske volje. Naziva se priroda – *prakrti*. U svemu što izvire iz prirode postoji božansko načelo i mora postojati. Na taj se način naglašava prisutnost Boga od kojega se razvio čovjek.

Sebičnost kvari čovjeka

Svjesnost u prirodi ne postoji bez razloga. Kada je ispunjena egom, ona se izobličuje. Kada se okrene prema istinskom Sebstvu – *ātman*, tada postaje božanska. Komu je potrebno posvetiti tu svjesnost? Trebalo bi ju ponuditi Bogu. Međutim, čovjek je danas toliko upleten u ostvarenje sebičnih ciljeva da se srozao na razinu životinje i izražava demonske sklonosti. On na svakom koraku povređuje ispravnost – *dharma*. Svaka se njegova želja pretvara u pohlepu. Mržnja se širi sve više i više, u sve većem opsegu. Čovjekova vizija izgubila je svjetlo ljubavi. Istina predstavlja tek slučajnost u čovjekovu govoru. Duhovnost je postala oblikom razmetanja. Obilježja kao pohlepa – *kāma* i ljutnja – *krodha*

slobodno vladaju. Svjesnost se uspavala u čovjeku. Međuljudski odnosi postali su mehanički i usiljeni. Štoviše, ljudskost je doslovno nestala.

Bog je jedini duhovni učitelj - guru

Za čim bi čovjek trebao težiti u ovakvim okolnostima? Kako može steći mir i sreću? Prvo što je potrebno je njegovanje ljubavi za Boga.

Bog se utjelovljuje da bi u čovječanstvo usadio ljubav i poučio kako bi ljubav trebalo promicati i primjenjivati. Tek kada se razvije takva ljubav, čovjek će biti oslobođen tuge i nevolja, njegovi će grijesi biti izbrisani, a strah će ga prestati proganjati.

Tamo gdje postoji ljubav za Boga, tamo će postojati i strah od grijeha. Kada je to dvoje prisutno, društvo će doživjeti moralnost. Prvenstvena dužnost čovjeka je njegovanje sljedeće tri osobine - ljubav prema Bogu – *daivaprīti*, strah od grijeha – *pāpabhīti* i moralnost u društvu – *sangha nīti*. To je potrebno učiniti razvijanjem predanosti – *bhakti* temeljene na vjeri i ljubavi. Aktivnosti je potrebno provoditi s predanošću. Ljubav je predanost, vjera proizašla iz ljubavi je mudrost – *jñāna*. Aktivnosti izvršene na temelju ljubavi i vjere su djelovanje – *karma*. Kombinacija mudrosti i djelovanja dovodi do štovanja – *upāsana*. Štovanje predstavlja kombinirani ishod predanosti, mudrosti i djelovanja.

U ime Guru Purnime vi izvodite određene obrede – *pūjā* za neke osobe i tako tratite život. Postoji samo jedan duhovni učitelj – *guru*. Taj je duhovni učitelj u vama. Vi tražite duhovnog učitelja posvuda po svijetu. Vaša svojstva – *guna* nalaze se u vama u obliku Brahme, Višnua i Mahešvare i mogu vas zaštititi, mogu vas uzdići. Kada se ponašate ispravno i slijedite pravi put, oni će vas zaštititi svojim božanskim moćima – *višnutva*.

Nemojte se odreći Boga

Grieh i zasluge ne postoje odvojeno. Naša djelovanja i misli poprimaju oblik grijeha i zasluge, ovisno o čemu se već radi. Iznad svega, bez obzira na to s kojim se poteškoćama suočavali, koje kušnje prolazili, ni u bilo kojoj situaciji nemojte se odreći Boga. Usredotočite se na Božju ljubav. Iako biste svoju majku, oca i učitelja trebali obožavati kao božanska bića, oni nisu Bog. Boga bi trebalo štovati kao majku, oca, učitelja, rođaka i prijatelja. Otac, majka i učitelj prebivaju svaki na svojem odgovarajućem području. No, Bog prebiva u vašem srcu. Volite Gospoda koji boravi u vašem srcu. Sve ostalo što volite netrajno je. Od kakve je koristi obrazovanje ako niste naučili štovati Boga?

Što znači štovati Boga? Duhovne vježbe kao što su meditacija, molitva i pokora, potaknute su sebičnošću. Istinsko štovanje Boga sastoji se u traženju jedinstva s Bogom kroz spoznaju svoje vlastite božanskosti. Nitko ne bi trebao

imati nikakve sumnje u vezi s Bogom. Čovjek koji sumnja ne može ništa postići. Uz potpunu vjeru i potpunu ljubav vi možete ostvariti bilo što.

Trebalo bi shvatiti da su vještine u područjima kao što su glazba, književnost i umjetnost osigurane zahvaljujući Božjoj milosti. Cjelokupna lijepa umjetnost dar je od Boga. Za ništa ne možemo tvrditi da je naše vlastito postignuće. Onomu tko dobiva Božju milost, ništa neće nedostajati. On neće imati nikakvih poteškoća i neće činiti ništa pogrešno jer, predao se Bogu. Osoba koja Boga smatra kao svoje sve i sama postaje jedno s Bogom. Zato usmjerite svoj um prema Bogu.

- Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Guru Purnime

KADA JE SVAMI BLAGOSLOVIO SACHINA

Prof. A. Prasanna Kumar

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba odabrao je i blagoslovio Sachina Tendulkara dana 30. prosinca 1997. godine da širi radost i mir svojom dobrim duhom. Prostor na kojem Sachin djeluje ima veličinu od 22 jarda, a vladavina traje 24 godine, ali će se sada proširiti i nadići granice prostora i vremena.

„Život je igra, igraj je. On je lako rješiva, ali i složena igra, složena, a ipak lako rješiva igra“, poznata je poruka koju je izgovorio Bhagavān Sri Sathya Sai Baba. Poruka je sama po sebi jednostavna, ali ima duboko značenje. Kada su Sunil Gavaskar i Alvin Kallicharan, dva gorljiva Bhagavānova poklonika, zamolila Bhagavāna da bude domaćin međunarodnom natjecanju u kriketu, Svami je s radošću odgovorio potvrdno i milostivo odabrao natjecanje u kriketu da bi proširio poruku jedinstva i jednote.

Sri Sathya Sai Unity Cup kriket utakmica

Sve se počelo odvijati nevjerojatnom brzinom. E. A. S. Prasanna došao je s planom kako pretvoriti Sathya Sai Hill View stadion u Puttaparthiju u mjesto prvorazrednog događaja. Dana 30. prosinca 1997. godine, jednodnevnu, međunarodnu kriket utakmicu za Sri Sathya Sai Unity Cup (Kup jedinstva) održano je između Indije XI ,kao domaćina, pod vodstvom Sachina Tendulkara i International XI, pod vodstvom kapetana, pobjednika Svjetskog kupa 1996. godine, Arjuna Ranatunga. Sri Sathya Sai Unity Cup, kriket utakmica, prva

takve vrste koja je ikada održana, postala je sportski mega događaj uz prisustvovanje i sudjelovanje vrhunskih igrača kriketa iz gotovo svih vodećih zemalja u kojima se igra kriket. Zahvaljujući tajniku Andhra Cricket Association, N. Venkata Raou, ja sam isto tako imao povlasticu da budem tamo i svjedočim tom jedinstvenom događaju. Večer prije događaja Venkata Rao i ja otišli smo na teren gdje je bivši indijski reprezentativac u brzom kuglanju, G. Kasturirangan, zajedno sa Kallicharanom nadgledao pripremu terena u skladu sa savjetima koje im je dao E. A. S. Prasanna.

Dok smo razgovarali, na stadion se dovezla limuzina. Pogledaj samo! Bhagavān Sri Sathya Sai Baba izišao je iz automobila, a iza Njega koračali su, sa sklopljenim rukama, Sunil Gavaskar, Arjuna Ranatunga i Sachin Tendulkar. Svami je proveo deset minuta s organizatorima raspitujući se o pojedinostima priprema, vratio se natrag u automobil i odvezao se zajedno s tri vodeća igrača kriketa. Odjednom smo primijetili da se automobil vraća i zaustavlja pored obližnjih sanitarnih prostorija. Svami je izišao iz automobila i ušao u zgradu da bi provjerio u kakvom su stanju toaleti. Bili smo zapanjeni pažnjom i brigom koju je Svami posvećivao svakom vidu priprema i gostoprimstva.

Sljedećeg jutra, u 8.30 sati, Bhagavān se na stadion dovezao u Svojem otvorenom automobilu, predvođen studentima koji su nosili zastave 86 zemalja. Gospodin I. K. Gujral koji je u to vrijeme bio premijer Indije, podignuo je Sri Sathya Sai Unity Flag – zastavu jedinstva, dok je Svami upalio baklju jedinstva. Među počasnim gostima bili su glavni ministar države Andhra Pradesh, gospodin N. Chandrabadu Naidu, glavni ministar države Karnataka, gospodin J. H. Patel i ministar vanjskih poslova Sri Lanke, gospodin Lakshman Kadirgamar, dok je Bhagavān sjedio u sredini i promatrao cijelu utakmicu. Tijekom pauze za ručak, polaznici Sri Sathya Sai osnovne škole izveli su kulturni program.

Za Sachina Tendulkara taj je događaj bio od najvećeg značenja. Sunil Gavaskar bio je ljut još od samog početka, videći kako Sachin dobiva Svamijev blagoslov. Isto su tako bili ljuti i njegovi brojni, prisutni navijači. Što smo više očekivali da Svami uputi svoj pogled na Sachina, to smo duže morali čekati jer nas je Bhagavān „zadirkirao“ namjerno se odmičući od Sachina svaki puta kada bi Mu se on približio! Kasnije je Sachin bio ponosni primatelj pehara Unity Cupa, nakon sjajnih udaraca kojima je ekipu Indije XI doveo do pobjede s velikom razlikom nad ekipom International XI. Bio je to veliki trenutak za Sachina Tendulkara: primiti pehar Unity Cupa iz ruku Bhagavāna. Mi smo se još uvijek čudili zašto Svami nije Sachinu uputio ni jednu riječ. Na svečanoj dodjeli Bhagavān je pozvanim gostima i igračima kriketa, među kojima su bili Clive Lloyd, Hanif Mohammed, Zaheer Abbas i Alvin Kallicharan, predao posebno izrađene srebrne pehare.

Pljusak božanske milosti za Sachina

Onda se dogodilo ono što su svi željno čekali. Kada je svečanost završila, Svami se polako uputio do Sachina, položio Svoju ruku na Sachinovo rame i poveo ga u šetnju po sportskom igralištu. Vidjelo se da Bhagavān nešto govori Sachinu, ali nitko nije mogao pogoditi koja je bila božanska poruka. Ruka koja je bila položena na rame jednog od najvećih udarača palicom za kriket i riječi koje su ga potaknule da se uzdigne do vrhunca slave, nisu možda bile namijenjene samo Sachinu Tendulkaru. One su bile namijenjene Indiji i generaciji mladih koja je odrastala. Ono što slijedi danas je upisano u povijest zlatnim slovima.

Poruka, koju je Sri Sathya Sai Baba prenio ovom utakmicom, bila je vješto sažeta u Radio Sai e-časopisu od 15. listopada 2004. godine: To nije samo kriket jer, u stvari, sve u ovom univerzumu ima veze s duhovnošću.

Prije pet tisuća godina Krišna je objavio: „Svako dobro djelo, koje je s ljubavlju ponuđeno Meni, postaje sveto. To je način na koji se može čak i običan posao pretvoriti u štovanje.“ Baba je čovjeka podsjetio na ovu bezvremenu poruku, navodeći da će čak i kriket utakmica postati svetim ako se igra samo da bi se ugodilo Gospoda i s ljubavlju Mu ponudilo igru. Sachin Tendulkar držao se duha te poruke tijekom svoje zadivljujuće karijere. U svojoj oproštajnoj poruci koja je bila upućena mladoj generaciji, Sachin je ponovio tu poruku kada im je savjetovao da se fokusiraju na napor koji treba učiniti, ne brinući o ishodu. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba odabrao je i blagoslovio Sachina Tendulkara dana 30. prosinca 1997. godine da širi radost i mir svojom dobrim duhom. Prostor na kojem Sachin djeluje ima veličinu od 22 jarda, a vladavina traje 24 godine, ali će se sada proširiti i nadići granice prostora i vremena.

- autor, profesor A. Prasanna Kumar, bivši je član Akademskog vijeća Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje

Razvijte svete misli i živite plemenitim životom. Smatrajte se djecom besmrtnosti. Učinite svoje misli, riječi i djela božanskim.

- Baba

RASCVJETAVANJE LJUDSKE IZVRSNOSTI PUTEM BALVIKAS PROGRAMA

Studentski kutak

Danas ću govoriti na temu „Sri Sathya Sai *bal vikas* – Educare za loka vikas – rascvjetavanje svijeta“. Prije svega, što je to „*bal vikas*“? *Bal vikas* je rascvjetavanje urođenih odlika djeteta. Sri Sathya Sai balvikas je obrazovni program koji je osmislio naš voljeni Bhagavān s ciljem rascvjetavanja ljudske izvrsnosti. Svamijevim riječima rečeno: „Ideal *bal vikasa* ja podići generaciju dječaka i djevojčica koji imaju čistu savjest.“ Ukratko rečeno, cilj Sri Sathya Sai bal vikasa je da podupire razvoj karaktera i duhovnu preobrazbu.

Počeo sam polaziti balvikas nastavu s jednim od mojih rođaka koji je već polazio nastavu. Polako i postupno ja sam isto tako počeo posjećivati nedjeljne bhajane i sudjelovati u balvikas programu. Na sreću, ovaj put mi je bila pružena prilika da sudjelujem na susretu Sri Sathya Sai bal vikas polaznika i bivših polaznika u Prasanthi Nilayamu. Vjerujte mi, prijatelji moji, ja sam se pridružio Sri Sathya Sai balvikas programu zbog mogeg rođaka, a sada su i moji roditelji isto tako postali Saijevi poklonici. Moj otac je došao sa mnom u Prasanthi Nilayam da bi prisustvovao ovom susretu polaznika balvikas programa.

Sri Sathya Sai bal vikas program s godinama se razvio u Učenje u duhu ljudskih vrijednosti (EHV), a zatim u 3HV, da bi sada postao Educare. Educare ima za cilj potaknuti primjenu pet ljudskih vrijednosti, a to su istina, ispravnost, mir, ljubav i nenasilnost, vrijednosti koje su prisutne u svakom ljudskom biću. Svami kaže: „Dobro obrazovanje je ono koje nas poučava načinu ostvarenja mira u svijetu, ono koje uništava uskogrudnost i promiče jedinstvo, ravnopravnost i miran suživot među ljudskim bićima“, tako da Svamijev balvikas program nije namijenjen samo djeci. On je isto tako namijenjen roditeljima, učiteljima i cijelom svijetu. On je, u stvari, Educare za rascvjetavanje svijeta – *loka vikas*.

Naš voljeni Svami poklonio je najljepši mogući dar cijelom svijetu u obliku Sri Sathya Sai bal vikas programa. Putem toga programa naši duhovni učitelji – *guru* pomažu nam da na površinu naše izvučemo urođene sklonosti uz pomoć pet tehnika poučavanja: molitva, sjedenje u tišini, skupno pjevanje, pričanja priča i skupna aktivnost. Putem Sri Sathya Sai *bal vikas* programa prvo dolazi do transformacije nas, djece, zatim naših roditelja i, naravno, naše obitelji. Društvo i cijeli svijet isto će tako jednoga dana doživjeti transformaciju putem ovoga božanskog pokreta koji se zove *bal vikas*.

- Iz govora koji je održao Velinda iz Manipura, koji je govorio 4. siječnja 2014. godine na Nacionalnoj konvenciji bivših polaznika balvikas programa i Grupe 3 studenata, održanoj u Prasanthi Nilayamu.

Svamijevi savjeti studentima

Poput munje koja zabljesne između oblaka, mudrost bi trebala zablistati iz vašeg obrazovanja. Zamislite svoje srce kao da je nebo. Na tom nebu vaše su misli kao oblaci. Um je mjesec, dok je intelekt sunce. U ovoj vašoj mladoj životnoj dobi vjerojatno će se u vašem srcu nakupiti tamni oblaci. U tom trenutku sunce i mjesec neće biti vidljivi. Ali, kako dugo? Samo kratko vrijeme. Oblaci nisu dugotrajni. Ako ste strpljivi, oblaci će otploviti i vi ćete biti u stanju vidjeti svoje istinsko Sebstvo. Tada će vaš um i intelekt blistavo svijetliti. Zato negujte strpljenje i trpeljivost da biste doživjeli mir.

Dragocjene izreke

Ovdje su navedene tri dragocjene izreke koje je dao Bhagavān. Zapamtite ih i potražite sljedeće riječi u prikazanom labirintu riječi:

Follow, master, face, fight, finish, game, challenge, dream, realise, play, share, education, devotion, spirituality.

Follow the Master – slijedi Učitelja

Face the devil – suoči se sa zlom

Fight to the end – bori se do kraja

Finish the game – dovrši igru

Life is a game, play it – život je igra, igraj je

Life is a challenge, face it – život je izazov, suoči se s njim

Life is a dream, realise it – život je san, ostvari ga

Life is a love, share it – život je ljubav, podijeli je s drugima

Living with God is true education – život s Bogom istinsko je obrazovanje

Living for God is true devotion – život za Boga istinska je predanost

Living in God is true spirituality – život u Bogu istinska je duhovnost

M	R	V	A	L	E	U	S	A	L	L	G	R	E	A	T
E	D	U	C	A	T	I	O	N	R	W	F	G	P	E	S
P	E	D	P	L	E	F	A	C	E	F	I	N	I	S	H
D	E	C	O	R	T	O	D	E	A	L	G	A	M	E	A
P	E	R	F	O	R	L	M	W	L	O	H	U	L	D	R
E	D	E	D	F	P	L	A	Y	I	P	T	K	N	O	E
M	O	L	R	A	L	O	Y	H	S	E	A	R	T	T	Y
S	K	I	E	L	L	W	O	D	E	V	O	T	I	O	N
R	O	M	A	S	T	E	R	L	L	Y	E	X	A	M	P
L	E	G	M	S	P	I	R	I	T	U	A	L	I	T	Y
R	A	L	L	Y	P	E	R	S	O	N	S	P	L	A	C
G	O	C	H	A	L	L	E	N	G	E	I	M	P	O	R
T	A	N	C	E	C	I	T	I	E	S	V	A	L	U	E

NEZABORAVNE USPOMENE NA DANE KADA JE POSTOJAO STARI MANDIR

Gospođa Vijaya Kumari

Još davne 1945. godine moj otac, koji nikada nije vjerovao u svece i moja majka, koja je u snu dobila poziv da posjeti Puttaparthi, krenuli su na putovanje iz Kuppama, malog sela u kojem su živjeli, do udaljenog sela Puttaparthi u državi Andhra Pradesh i povelu sobom svoja četiri sina i tri kéeri. Ukrcali su se na putnički vlak u Bengaluru i stigli na Penukonda željezničku postaju odakle su autobusom nastavili dalje do Bukkapatnama da bi do Puttaparthija putovali na kolima koja su vukli volovi, nakon što su prešli rijeku Chitravathi, koja je u to vrijeme bila nabujala. Na sreću, naišli su na toplu dobrodošlicu, s puno ljubavi i susretljivosti skupine ljudi koje nisu poznavali. Ovo putovanje do nepoznatog

područja je, nakon toga, dokazalo kako je to bilo naše putovanje do raja na Zemlji. Neobičan osjećaj preplavio je naša srca i doveo nas u stanje neopisivog zanosa.

Najvoljeniji Božanski Učitelj

Mi nismo znali da je zgodan mladić u skupini bio mladi Sai Baba, sve dok nismo stigli do Starog Mandira. Iako Mu je bilo samo devetnaest godina, izgledao je kao dječarac kojemu je tek dvanaest godina, mršavog tijela i uskog struka. Njegovo prekrasno lice i zanosan osmijeh, ispunjeni beskrajnom ljubavi, doveli su do toga da smo Mu se nesvjesno predali, sve je bilo nalik čaroliji. Bez ikakve sumnje, bilo kakvih pitanja ili nedoumica, mi smo Ga prihvatili svim svojim srcem kao najvoljenijeg Božanskog Učitelja, stvarno samo zahvaljujući Njegovoj milosti. U tom trenutku nismo mogli ni slutiti kakva je sreća snašla obitelj Kuppama, nismo mogli niti sanjati što nas još čeka.

Stari Mandir, iako malen i jednostavan, predstavljao je praznik za oči. Nestašne vragolije koje je mladi Svami izvodio, svakoga su zapanjivale na nevjerojatan način. Posebno je Njegovo ophođenje sa starijim osobama svima nama predstavljalo dobru pouku. Na taj način, jednostavnim pristupom, mladi Sai pokazao nam je kako učiniti da oni budu sretni i pokazao je nama mladima kako poštovati starije. Poštivanje starijih jedna je od prvenstvenih dužnosti. Slušajte njihove savjete koji su proizašli iz desetljeća iskustva. Sve nam je to pokazao razigrani, mladi Sai.

Izuzetan glazbeni učitelj

Naša je velika sreća isto tako bila što nam je Svami bio glazbeni učitelj. On nas je naučio pjevati mnoge pjesme, s puno zanosa i oduševljenja. Potičući nas da pjevamo satima, nekoliko puta dnevno, naš voljeni Gospod posijao je sjemenke predanosti duboko u našu svjesnost. Kada je Svami pjevao Mira bhajane, uzdižući slavu Krišne, suze radosti i blaženstva ponijele su nas do razine najviše predanosti, a da toga u tom trenutku nismo bili ni svjesni. Važnost toga spoznali smo tek kasnije. Za našeg mladog Sai Učitelja, strogog odgojitelja, disciplina je bila na prvom mjestu i ništa nije moglo promaći Njegovim očima koje su stalno promatrale. Mali propust tijekom pjevanja ili kuhanja ili razgovora u istom bi trenutku ispravio naš strogi Učitelj. Sati pjevanja razvili su dotada prilično „neuhvatljivu“ koncentraciju i bilo je neophodno da stalno budemo fokusirani te da promatramo Njegove pokrete koji su nas upućivali da prestanemo s pjevanjem ili da nastavimo pjevanje ili nam je ukazivao na to što će se sljedeće pjevati. Na taj način, pjevanjem u slavu svih imena Božjih, On je

potiho ulio i usadio u nas predanost i posvećenost, ne izgovorivši ni jednu riječ savjeta. Božanske melodije i stihovi puni značenja uljuljali bi naša osjetila u san. Želudac je osjećao sitost i zaboravio je na glad, dok je grlo zanosno plesalo u ritmu melodije tako da je zaboravilo na žeđ. Um je plesao u skladu s ritmom i zaboravio je na dom, brige, budućnost i svjetovne želje. To je stvarno zadivljujuće i čovjeku teško pojmljivo. Mladi Sai doveo je našu obitelj duboko u područje duhovnosti, a da to mi nismo ni znali i, na vrlo jednostavan način, poučio nas najvažnijem aspektu „jedinstva u različitosti“ te nam je otkrio da postoji samo jedan Bog.

Poučavanje vlastitim primjerom

Stari Mandir je u to vrijeme bio jako čist jer je mladi Sai osobno brinuo za njegovu čistoću i svaka je stvar trebala biti na svojem mjestu i pod Njegovim nadzorom. Moralo se govoriti tiho. Kod svake povrede pravila Svami bi se pojavio niotkuda, kao čarolijom. Samo jedan pogled na Njegov lik kada bi ruke položio na bokove i poruka je bila prenesena svima prisutnima. Iako je majka Chitravathi bila blizu, prepuna vode, nabujala cijelo vrijeme, naš dragi Gospod uvjerio nas je da nitko nepotrebno ne rasipa vodu. Čudno je da, bez obzira na neočekivane posjetitelje i goste, na kraju dana u kuhinji ne bi preostalo ništa od hrane koja nije bila pojedena. Usprkos prepunom rasporedu koji je Svami imao, On je uvijek osobno nadzirao nabavu i trošenje i osigurao da se ni jedno zrno ne baci. Ništa nije došlo u Stari Mandir bez Njegovog znanja, a iznošenje iz spremišta bilo je samo uz Njegovu suglasnost. Svami nam je pokazao te primjere dok smo još bili mali i mi smo Ga zadivljeno gledali kako je samo pažljiv u svakom pogledu.

Personificirana ljubav

U stvarnosti smo počeli razumijevati pravo značenje ljubavi tek nakon što smo došli k mladom Bhagavānu. Njegova nesebična, besprijeikorna, neokaljana, čista ljubav odražavala se u svakom Njegovom činu i u svakom djelu. To da je Njegov život Njegova poruka, bilo nam je dokazano na svakom koraku našega života. On je uvijek ustrajao na tome da bi se svatko trebao držati svoje religije i vlastitog duhovnog učitelja – *guru*, s čvrstom vjerom. Bilo koje pomišljanje na to da se promijeni duhovni učitelj, već prema našim svjetovnim potrebama, moglo bi se smatrati nerazumnim činom, ustrajno je tvrdio mladi Sai. Nema potrebe trčati ovamo – onamo u potrazi za Gospodom, kao što isto tako nema potrebe za teškom pokorom ili ponavljanjem Božjeg imena – *japa*. Samo promišljanje o Gospodu u svakom trenutku i pjevanje u slavu Boga uranja nas u radost blaženstva. Sve do današnjeg dana mi sigurno znamo da smo stvarno obdareni i blagoslovljeni da ostanemo pod kišobranom ljubavi našeg suosjećajnog Sai Bhagavāna.

Njegova čista ljubav djelovala je kao snažan lijek, ona je spriječila i izliječila smrtonosne bolesti. Njegova nesebična ljubav promijenila je ljude mrzovoljne naravi u uljudne i ponizne. Njegova neokaljana ljubav razriješila je složene poteškoće i dovela do mira i sklada. Njegov eliksir ljubavi prosvijetlio je mnoge duše i stvorio od njih ikone duhovnosti da bi služili narodu.

U našoj najranijom mladosti privukao nas je Svami kao naš mladi učitelj. Mi smo se smijali s Njim jer je bio najveći zabavljač, mi smo s njime igrali igre jer je on bio vješt igrač. Kada je pobijedio u svakoj igri, smatrali smo Ga superjunakom, a kada smo bili svjedoci čuda koje je On izvodio, pali bismo na koljena i poklonili Mu se kao Univerzalnom Učitelju. Kada bi Svami držao naše ruke s velikom ljubavlju i stajao pored nas, kao nosivi stup, u trenucima krize, pomutnje i nemira, to nam je davalo snage kako bismo se suočili s nedaćama, uspravno i odvažno. Njegov dar pun milosti omogućio nam je da se stoički suočimo sa svakom teškom prilikom, zahvaljujući stjecanju čvrste vjere u Njega i Njegova učenja. Te poveznice ljubavi učinile su da se vežemo uz Njegov lik i doveo je do toga da budemo jako potišteni svaki puta kada bismo se trebali vratiti kući, u naše selo. No, prisjećanje na nezaboravne trenutke, navika pjevanja dok obavljamo svoje svakodnevne obveze, omogućila je On stalno bude u našem umu i da ostanemo u Njegovoj blizini, čak i kada bismo bili jako daleko od samog lika. Naš Gospod nije ništa drugo već ljubav, ljubav, ljubav. Te lekcije ne samo da su učinile da Ga snažno zavolimo, već isto tako i da volimo čak i naše neprijatelje da bismo u njima potaknuli promjenu. Razvile su strpljenje i postupno su pojmovi ljutnja i mržnja bili izbrisani iz našega rječnika. Te će lekcije pomoći svakomu da prijeđe granice staleža, porijekla i vjere, pridajući najveću važnost jeziku srca. Postati jedno s Njim trebao bi biti, štoviše, *jest* cilj života.

Dar drugog života mojem ocu, spašavanje iz mnogih nezgoda, davanje pravodobnih savjeta, riječi utjehe izgovorene s ljubavlju, suosjećajno zanimanje i majčinska briga prema svim članovima naše obitelji poprimili su oblik neraskidive veze ispunjene radošću. Majka Sai i mi, Njezina djeca, postali smo jedno, samo zahvaljujući Njegovoj božanskoj volji. Na svakom koraku dolazilo je do transformacije, a da mi toga nismo ni bili svjesni. Sve su se obitelji ujedinile kao jedna Sai obitelj i svi smo postali Saijeva djeca koja međusobno dijele sve što je dobro i loše. Voljenje i pomaganje jednih drugima postalo je sastavnim dijelom našega svakodnevnog života. Na taj način, Svami nas je naveo da primjenjujemo Njegove ideale tako da ih provodimo u djelo. Danas, širenje Njegove poruke čiste ljubavi u svaki i najudaljeniji kutak svijeta pruža nam nemjerljivu radost i nemjerljivo zadovoljstvo.

Bog i njegovi poklonici su nerazdvojni

U vrijeme kada je postojao Stari Mandir, vragoljasti bi Sai najednom samo nestao. Nakon puno vikanja i dozivanja, On bi se pojavio iza obližnjeg

grma i iznenadio nas. Ponekad bi zaigrani Sai najednom nestao da bi nas odjednom pozvao s najviših grana visokog drveta ili s vrha brda.

Sada više nema potrebe da Ga dozivamo zato što je On uvijek u našim srcima. S vremenom, pozivanje po imenu koje je bilo ispunjeno ljubavlju, zadivljujući osmjesi, bezbrojni dodiri Njegovih stopala, nebrojeni razgovori, sve je to polako nestalo. Nakon puno godina, samo bi pogled na Njega iz daljine pobudio osjećaje u našem srcu. Naš Sai, koji zbija šalje u Svojoj zadivljujućoj igri, pripremio nas je da se udaljimo od Njegovog fizičkog lika i da ga zauvijek zadržimo još bliže, u našim srcima. U početku, kada smo vidjeli zadivljujući lik, mi smo se sjedinili s Njim. Nakon što smo se vratili u naše selo, u pismima koja nam je pisao s ljubavlju i suosjećanjem, osjećali smo Njegovu snažnu prisutnost među nama, žudili smo za Njegovim likom. Vidjevši naš neugodan položaj, Svami je jednom prilikom rekao: „Što sam Ja bez poklonika?“ Kada mi to nismo mogli razumjeti, naše je dragi Gospod rekao: „Što je poklonik bez Gospoda?“ Iako mi to tada nismo u potpunosti razumjeli, On je učinio da to spoznamo na težak način, u godinama koje su dolazile. Sada mi znamo istinu da su On i Njegovi poklonici nerazdvojni. Tajna je u tome da je On omogućio da mi spoznamo tu istinu na uvjerljiv način, ali, istina je: cjelokupno čovječanstvo se odnosi kao Rādhā prema Krišni.

Nije bezrazložno to što nas je On potaknuo da izađemo u javnost s knjigama o najvećoj predanosti i prividu – *māyā* (Māyā i Učitelj). Njegovo božansko određivanje najboljeg trenutka čovjek ne može spoznati. U ovom željeznom dobu – *kali yuga*, jako je važno znati: svi su poklonici; uz pomoć predanosti, bez bilo kakvih ograničenja, možemo razgrnuti veo privida –*māyā*, uvijek imajući viziju Gospoda, dajući priliku našim ljudskim očima da se trajno smire tako da Ga, kroz oko mudrosti, vide kako se manifestira posvuda – u svakom trenutku, zauvijek.

- Gospoda Vijaya Kumari autorica je poznate knjige „Ti si jedino utočište - Anyatha Saranam Nasti“ i mnogih drugih knjiga o Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi.

Čovjek je proizašao od Boga, podržava ga Bog i treba se sjediniti s Bogom. To je čovjekov cilj. Čovjek nije bezvrijedno biće, a isto tako nije ni slabić, niti nije nemoćan. On je najmoćnije biće na Zemlji. Trebali biste provoditi duhovnu vježbu – sādhanā da biste osnažili to uvjerenje.

- Baba

STABLO KOJE ISPUNJAVA ŽELJE

Chinna Katha

Hodajući šumom i po velikoj vrućini koju je stvaralo sunce, jedna je osoba putem došla do velikog stabla i zaustavila se da bi se pod njim odmorila. To je bilo stablo koje ispunjava želje, samo putnik toga nije bio svjestan. Čim je pomislio kako bi to lijepo bilo kada bi mogao doći do malo vode za piće, primijetio je ispred sebe vrč pun hladne vode. Utaživši svoju žeđ, nakon što se napio vode, osjetio je glad i pomislio kako bi bio sretan kada bi mogao dobiti ukusnu hranu i isto tako utažiti svoju glad! Njegovoj sreći i iznenađenju nije bilo kraja kada je ispred sebe spazio obilan obrok. Nakon što se dõsita najeo ukusne hrane, osjetio je pospanost i pomislio kako bi to samo bilo lijepo kada bi imao mekani krevet na kojem bi mogao sretno odspavati. U tom se trenutku mekani krevet pojavio ispred njega, baš kao što je i poželio. Kada je putnik legao na krevet, pomislio je kako bi to samo bilo lijepo kada bi se tu našla i njegova žena koja bi mu izmasirala stopala! Već u sljedećem trenutku vidio je svoju ženu pored sebe.

Jako iznenađen time što vidi svoju ženu pored sebe, pomislio je: „Moja je žena u selu. Trebalo bi joj dva dana da dođe do ovdje. Kako je mogla stići ovamo u istom trenutku kada sam na nju pomislio? Možda ona nije moja žena, nego nekakav zloduh koji se pojavio u njezinom liku i koji će me sada pojesti?“ Stablo koje ispunjava želje ispunit će svaku želju koja se poželi. I tako, zloduh se odjednom pojavio i progutao ga.

Bog je isto kao i stablo koje ispunjava želje onima koji u njemu potraže utočište. Sve što oni zatraže od Boga, On ispunjava. Ispunjava njihove zahtjeve i daje im ono što su tražili. Mudri ljudi upućuju Bogu molitvu samo za Njegovu milost koja im može pružiti sve. Oni, koji počnu tražiti od Boga ovo i ono, nerazumni su. Oni će na kraju poželjeti nešto što će dovesti do propasti. To je razlog zašto se kaže: kakav je um – *mati*, takva je sudbina – *gathi*.

ZAMJENIK INSPEKTORA PROMETNE POLICIJE

Jedan od mojih pacijenata, umirovljeni nadzornik policije imenom Krishnan, kojeg sam liječio od tuberkuloze u „Appolo bolnici“, ispričao je ovu istinitu priču.

Godine 1950. bio je raspoređen na poslove zamjenika inspektora prometne policije u Tirunelveli. U to vrijeme nisu postojali uređaji za komunikaciju, tako da je zamjenik inspektora prometne policije trebao cijelo vrijeme biti na putu. Tada je čuo da je Svami po imenu Sathya Sai Baba odsjeo u blizini. Kako je zamjenik inspektora bio čovjek koji je po prirodi duhovan, odlučio je otići tamo sa svojim prijateljima, iskazati svoje poštovanje i staviti cvjetni vijenac oko vrata ovom novom Svamiju i još će se uvijek stići vratiti na vrijeme do bi obavio svoj posao. Uputili su se džipom, ali su uvidjeli da je u tijeku pjevanje bhajana i nisu se mogli približiti Svamiju. Odlučili su se vratiti, ali su otkrili da džip neće krenuti. Jedan ih je poklonik pitao jesu li od Svamija tražili dozvolu da odu. Kada su odvratili negativno, on im je rekao: „Pa, onda džip neće krenuti.“ Ostali su i poslušali govor, a zatim se zadržali i na ručku i, na kraju, navečer su Svamiju uspjeli predati njihov, do tada već uveli cvjetni vijenac i dobiti Njegov blagoslov i vibhuti! Džip je od prve krenuo i sada su bili spremni otići.

Kada su stigli kući, njegov stariji brat i otac čekali nestrpljivo su ga čekali. „Gdje si to samo bio?“, ljutito su ga upitali. „Danas su se dogodile dvije prometne nesreće, u jednoj je sudjelovao policijski džip, dok je u drugoj nastradao državni transportni autobus ... Gdje si bio?“ Krishnan cijele noći nije mogao oka sklopiti. Pitao se kakva će kazna uslijediti za takvu povredu dužnosti. Suspenzija? Hoće li morati navesti razloge? Otpuštanje? Ostavka? Molio je Babu za pomoć!

Sljedećeg se jutra polako uputio do policijske postaje. „O, gospodine, što bismo bili učinili da Vi niste bili ovdje?!“, obratio mu se policajac. Nije mogao razumjeti što mu taj policajac govori jer je sve bilo jako zbunjujuće. Ušao je, tiho sjeo na svoje mjesto i nije ništa govorio. Kasnije se polako uputio do ureda zapovjednika prometne policije. Bio je pozvan da uđe. Zapovjednik prometne policije izgledao je ozbiljno. Zatim je razbio tišinu. „Kakva nesreća što je policajac pio, a nakon toga vozio...a onaj drugi, vozač autobusa...dobro, to je bila krivnja pješaka...ah! Sve u svemu, ti si učinio sve što si mogao. Dobro.“ Krishnan nije mogao vjerovati svojim ušima! Kasnije, slažući dijelove svega onoga što je čuo tu i tamo, uspio je rekonstruirati ono što se „dogodilo“. „On“ je bio ovdje, na mjestu gdje su se dogodile obje nesreće, „on“ je utvrdio tko je skrivio nesreću, odveo povrijeđene u bolnicu, obavijestio nadležne...učinio je sve što je bilo potrebno, brzo i najbolje što je mogao – kako bi se to reklo službenim jezikom!

Krishnan je požurio natrag k Babi. On je znao da je Baba bio taj koji ga je spasio, pojavio se u njegovom liku i ponašao se kao zamjenik inspektora prometne policije. Suosjećajni Svami utješio ga je i blagoslovio. Krisnan je nakon toga kazao Svamiju da želi dati otkaz i služiti Svamiju. Baba mu je kazao da ne bi trebao učiniti ništa takvo zato jer ima svoju karmu koju treba dovršiti i da će Baba uvijek biti s njim. Krishnan se jedva svladao kako bi suzdržao suze i ispriповjedio mi je ovu priču, gotovo četrdeset godina kasnije. Nije potrebno ni spomenuti kako je njegova tuberkuloza dobro reagirala na liječenje.

**- Izvadak iz knjige „God in our Midst – Bog među nama“,
autora dr. Hiramalinija Seshadrija.**

Moć ljudskog uma

Kada uzimamo hranu, mi mislimo kako smo mi ti koji hranu probavljamo i da je hrana ta koja održava naše tijelo. No, nije hrana ta koja nam daje snagu i energiju. Za to je odgovoran um. Kada se uzima hrana, ako um nije smiren i sretan, hrana može postati otrovna. Um je taj koji uzdiže čovjeka od ljudskog do božanskog. Zato je potrebno osigurati čistoću misli, riječi i djela.

Čovjek ne može ostvariti ništa bez poticajne snage uma. Čovjek postaje uzdignut u visine od ponosa temeljenog na bogatstvu, fizičkoj snazi, školovanju i položaju. No, malo tko će spoznati kamo će ga odvesti ego – ahankāra, koji rasplamsava taj ponos.

- Baba

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

INDONEZIJA

Sathya Sai centar iz Jakarte u Indoneziji obilježio je Bhagavānov Mahā Samādhi dan 24. travnja 2014. godine posluživši hranu potrebitim osobama i starijim osobama te djeci u sirotištu u selu Semper Timur, u sjevernom dijelu Jakarte. Više od 1500 obitelji primilo je sveukupno 15 tona riže, 1,5 tonu zelene leće, 780 kilograma smeđeg šećera, više od 7800 paketa mlijeka u prahu i tjestenine. Potrebite obitelji isto su tako dobile kekse, kruh, naranče, indonezijske slatkiše i čaše za vodu, kao i odjeću. U Sathya Sai centru navečer je održan četverosatni program bhajana u kojem je prisustvovalo 240 poklonika.

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Bhagavānov Mahā Samādhi dan obilježen je širom Sjedinjenih Američkih Država. Sathya Sai dobrovoljci sudjelovali su u meditaciji na svjetlost i osigurali hranu te humanitarnu pomoć tisućama potrebitih osoba. U Srednjeatlantskoj regiji Sjedinjenih Američkih Država organizirano je 40 zasebnih aktivnosti služenja. U Virginiji, Sathya Sai centri iz South Bedse, Fairfaxa i Loudouna, održali su medicinski kamp, Sathya Sai djeca iz Hampton Road centra posjetila su bolesne štićenike Beacon Shores doma za starije osobe u Virginia Beachu. U Norfolku je podijeljena hrana, Sai centar u Richmondu poslužio je doručak stotinama potrebitih pojedinaca, dok su Sathya Sai dobrovoljci iz Charlottesvillea poslužili ručak beskućnicima u skloništu Vojske spasa. Dobrovoljci su očistili plažu Jamaica Beach u Queensu, New York, na obali Atlantskog oceana. Sathya Sai dobrovoljci očistili su lokalni Centar i podijelili hranu potrebitima u Syracuse, New York. Predavanje o Učenju u duhu ljudskih vrijednosti održano je za lokalnu djecu u Doylestownu, u Pennsylvaniji. U Maineu su članovi iz Scarborough Sathya Sai centra pripremili sendviče za Sklonište za beskućnike u Preble Streetu i posjetili su Dom za veterane u Maineu da bi pravili društvo veteranima iz Drugog svjetskog rata. Hrana, odjeća i toaletne potrepštine podijeljene su štićenicima u domovima za beskućnike u Orlando na Floridi. Hrana i paketi za njegu podijeljeni su u Nashvillu, Memphisu i Chattanooga, Tennesseeju kao i u St. Louisu, Missouri. Dobrovoljci iz Bostona, Chelmsforda i Northborougha u Massachusettsu pomogli su u čišćenju Nacionalnog parka Lovell Haritage. U Texasu je hrana bila podijeljena potrebitim obiteljima u ruralnim područjima i u skloništu za beskućnike u Houstonu. Nekoliko projekata služenja održano je u Phoenixu, Arizona, tijekom travnja 2014. godine, uključujući i izgradnju kuće za potrebitu obitelj. Sathya Sai djeca iz Arizone zabavljala su štićenike lokalnog doma za starije osobe. Više od tisuću siromašnih osoba dobilo je hranu, potrepštine i toaletni pribor od Sathya Sai centara iz Južne Kalifornije.

KUBA

Više od 70 Sathya Sai poklonika sudjelovalo je u proslavi Shivaratrija na Kubi. Događanje, koje se odvijalo navečer 28. veljače 2014. godine i trajalo tijekom cijele noći, uključivalo je poklonstveno pjevanje, meditaciju i prikazivanje filmova o Bhagavānu. Ambasador Indije na Kubi u pratnji svoje obitelji pridružio se proslavi.

RUSIJA

Dobrovoljci iz Sathya Sai centra u Kaliningradu održavaju medicinski kamp dva puta godišnje za siromašne stanovnike sjeverozapadnog dijela Rusije gdje je nedostatak liječnika i medicinskih ustanova zbog toga što su to jako udaljena područja. Dana 5. travnja 2014. godine osam Sathya Sai dobrovoljaca među kojima su bili ginekolog, endokrinolog, psiholog, medicinski pomoćnik i dvije bolničke sestre, organizirali su medicinski kamp u selu Lublino gdje su 83 osobe dobile liječničku pomoć.

HONG KONG

Deset Sathya Sai dobrovoljaca posjetilo je 33 starija štićenika doma za starije osobe dana 22. travnja 2014. godine. Održano je kratko predavanje o Svamijevom životu i učenjima i otpjevano je nekoliko bhajana na hindiju i kineskom, nakon čega su slijedile igre. Vođena meditacija na svjetlost održana je na kineskom jeziku, a starijim štićenicima poslužena je lagana zakuska.

Na dan Bhagavānovog Māha Samādhija, četrnaest Sathya Sai dobrovoljaca poslužilo je *brunch* (kasni doručak-rani ručak) za 130 ljudi u Kući ljubavi Majke Tereze. Poslije podne istoga dana, trinaest Sathya Sai dobrovoljaca služilo je 10 potrebitih obitelji koje žive u sirotinjskim i loše održavanim nastambama koje nazivaju „cage homes – domovi kavezi“, kao i 60 starijih osoba i obitelji sa samohranim roditeljima. Svaka je osoba dobila 4 kilograma riže, jestivo ulje, sol, kekse i tjestenin. Istoga dana, oko 350 Sathya Sai poklonika sudjelovalo je u večernjim bhajanima u Centru Hong Kong, gdje je predstavljena nova web stranica „Sathya Sai Universe“.

BRAZIL

Dana 18. i 19. travnja 2014. godine Institut za Sathya Sai odgoj i obrazovanje iz Brazila održao je svoj 10. godišnji kongres u svojem sjedištu u Ribeirao Pretu. Oko 150 edukatora iz pet Sathya Sai škola širom zemlje i ostali sudjelovali su na sastanku pod nazivom „Ljudske vrijednosti za cjelovito obrazovanje“. Tajnik za područje obrazovanja lokalne zajednice otvorio je Kongres zajedno s predsjednikom Instituta te je predstavljeno 18 radova i pet radionica o Sathya Sai aktivnostima obrazovanja u Brazilu. Od početka rada Instituta 2 000-te godine održano je više od 100 tečajeva, radionica i predavanja da bi se poduprlo kako akademski razvoj, tako i razvoj karaktera.

TAJVAN

Sathya Sai dobrovoljci obilježili su Bhagavānov Māha Samādhi dan na Tajvanu posluživanjem hrane, razgovorom i podjelom sitnih poklona štíćenícima Doma za osobe s tjelesnim i intelektualnim teškoćama u Paliju. Polaznici Sathya Sai vrtića, zajedno sa svojim učiteljima, posjetili su dva doma za starije osobe u gradu Taipeiu, gdje su polaznici pjevali pjesme o ljudskim vrijednostima, masirali su starije osobe i s ljubavlju im ponudili hranu. Stariji štíćeníci zamolili su učitelje da ubuduće ponovno dovedu djecu.

Poslije podne održan je program bhajana nakon meditacije na svjetlost u kineskom centru i odlučeno je da se ubuduće održava meditacija nakon svakog programa bhajana na kineskom. Program bhajana isto je tako održan u Sathya Sai centru Tienmou.

FRANCUSKA

Bhagavānov Māha Samadhi dan obilježen je 24. travnja 2014. godine u Sathya Sai centru u Parizu i sudjelovalo je više od 40 članova koji su pripremili poklonstveni program, pročitali govor o meditaciji na svjetlost i prikazali video snimku bhajana u izvedbi Svamija. Pet Sathya Sai dobrovoljaca poslužilo je hranu i toplu kavu za 15 beskućnika koji žive u šatorima u šumi. Pored toga, oko 10 Sathya Sai dobrovoljaca, kao sastavni dio njihove mjesečne aktivnosti, zasebno su beskućnicima poslužili hranu, odjeću, pokrivače, ručnike, pastu za zube, četkice za zube, sapun i ostale potrepštine beskućnicima. Dobrovoljci su isto tako poslužili toplu kavu i razgovarali sa siromašnim ljudima koje su poslužili.

TAJLAND

Dana 20. travnja 2014. godine Sathya Sai dobrovoljci iz Sai Prasanthi i Rajdamneo centara posjetili su zajednicu ljudi slabijeg imovinskog stanja u Jajruratu. Dobrovoljci su osigurali mlijeko i grickalice za oko 40 potrebite djece, naučili ih pjevati pjesme o ljudskim vrijednostima na tajlandskom jeziku i podijelili vreće s po 45 kilograma riže za 300 potrebitih obitelji. Dva Sathya Sai centra isto su tako poslužila ručak za oko 60 djece i odraslih iz lokalnih sirotišta.

Easwarammin dan proslavljen je 3. svibnja održavanjem predstave na temu ljudskih vrijednosti o uzornim životima Lakshmibai, Helen Keller i Florence Nightingale –sve tri iskazale su odvažnost, odlučnost i duh služenja. Oko 360 gostiju prisustvovalo je programu tijekom kojeg su djeca, koja polaze Sathya Sai školu, otplesala tajlandski ples, dok je svih 55 polaznika, koji su sudjelovali u programu, dobilo medalje. Dana 6. svibnja Sathya Sai dobrovoljci podijelili su zatvorenícima u lokalnom zatvoru 176 paketa u kojima su bili puri, pečeni krumpiri, slatkiši i kolači.

NOVI ZELAND

Oko osam Sathya Sai dobrovoljaca iz Novog Zelanda sudjeluju u programu zajednice kojim se pruža redovita pomoć potrebitoj djeci. Djeci se pomaže u pisanju domaćih zadaća, osigurava im se doručak i druži se s njima kroz glazbu, igre i sport. Dana 10. svibnja 2014. godine oko 20 djece iz obitelji s Burme i 10 djece iz obitelji s Pacifičkih otoka prisustvovalo je programu koji je organizirala zajednica u Rongomaiju, Južni Auckland, gdje su primili pomoć i hranu te su igrali igre i sportove. Djeca s Burme sastavni su dio programa „Study-care Programme – Program za učenje i skrb“ pri St. Mary crkvi u Glenn Innesu, koja pomaže djeci u pisanju domaćih zadaća još od 2000. godine.

ITALIJA

Međunarodna Sathya Sai organizacija Italije sudjelovala je u pripremi 104-og festivala „The world I would like – Svijet kakav bih želio/željela“, u okolici Milana, od 24. travnja do 4. svibnja 2014. godine. Stotine posjetitelja prisustvovalo je festivalu koji je pokrivao područje prirode, okoliša, organske hrane, wellnessa i prirodnog stila života. Dvadeset i pet Sathya Sai dobrovoljaca pomoglo je da se organiziraju radionice za djecu o učenju u duhu ljudskih vrijednosti, štand sa knjigama, izložba fotografija i nekoliko konferencija o ljudskim vrijednostima. Djeca su izrađivala maske, pjevala pjesme i organizirala igre na temu ljudskih vrijednosti. Posjetitelji su pokazali veliko zanimanje za program ljudskih vrijednosti i mnogi su se roditelji raspitivali na koji bi način mogli sudjelovati u budućim radionicama i seminarima.

ŠPANJOLSKA

Nacionalni Sathya Sai retreat u Španjolskoj pod nazivom „Njegov život naša inspiracija, Njegova poruka naš izazov“ održan je tijekom Uskrsa, od 18. do 20. travnja 2014. godine u Madridu. Sedamdeset i pet Sathya Sai članova, među kojima su bili i stariji vođe organizacije iz Italije, sudjelovalo je u događanjima koja su bila usredotočena na služenje i na to kako postati primjerom Njegove univerzalne poruke ljubavi i jedinstva. Održano je nekoliko radionica, a sudionici su razmijenili iskustva i razmišljanja. Sathya Sai članovi koji rade na raznim profesionalnim područjima, održali su poticajne govore o praktičnoj primjeni Svamijeve poruke u društvu i o tome kako duhovnost može sve ujediniti. Sathya Sai mladi organizirali su „potragu za blagom“ ljudskih vrijednosti koja je bila zabavna i poučna.

- Međunarodna Sathya Sai organizacija

INDIJA

Gujarat: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Surata organizirala je masovni obred Upanayana tijekom kojeg se muški pripadnici viših kasta uvode u vedski studij Suratu dana 4. svibnja 2014. godine tijekom koje je 18 dječaka prošlo kroz inicijaciju uz pjevanje vedskih mantri u izvedbi 12 svećenika i svi su obredi bili izvedeni sustavno i po redu. Dječaci su na poklon dobili tri para odjeće, dok su roditelji isto tako dobili odjeću koju su odjenuli tijekom obreda. Obred, koji je započeo u 7.30 sati, završio je u 17.30 sati. Utemeljitelj i bivši predsjednik Sri Sathya Sai seva samithi iz Surata, gospodin Agnihotri Nilkanthbhai Shastri, blagoslovio je sve dječake i objasnio im značenje i unutarnju važnost izgovaranja Gayatri mantr. Iz svake obitelji pozvano je 20 rođaka da bi sudjelovali u obredu. Pred kraj obreda dječacima i njihovim roditeljima podijeljeni su pokloni i slatkiši. Svi su svećenici isto tako dobili zahvalu. Isto tako, 12 dječaka iz Ahmeabada sudjelovalo je u masovnoj Upanayani koja je također održana u skladu s pravilima obreda.

Haryana i Chandigarh: Natjecanje u recitiranju između škola na razini države organizirano je tijekom proslave Easwramminog tjedna s ciljem razvijanja svjesnosti - među polaznicima škole i studentima na koledžu - o njihovim odgovornostima prema društvu, brizi za zaštitu okoliša i važnosti vrijednosti u životu. Na samom početku natjecanja su bila održana na razini okruga, 10. svibnja 2014. godine. 180 studenata iz više od 80 škola sudjelovalo je u natjecanju. Pobjednici i dobitnici prve, druge i treće nagrade iz svakog okruga kvalificirali su se za natjecanje na razini države koje je bilo organizirano 17. svibnja 2014. godine u Yamuna Nagar. Ukupno je sudjelovao 21 natjecatelj iz osam okruga. Konačni pobjednici dobili su nagrade i pohvale predsjednika države. Pojednost o svim sudionicima natjecanja stavljene su na web stranicu, www.saihry.com. Pobjednici su isto tako postali članovima Državnog književnog kluba.

Maharashtra i Goa: Dharmakshetra je bila u napetom iščekivanju, ispunjena srećom i svečanim raspoloženjem kada je pet bračnih parova - osobe s različitim vrstama tjelesnog invaliditeta - položilo zavjet o doživotnom zajedništvu na svetom mjestu Shanti Deep u Dharmakshetri na dan obilježavanja Sri Rama Navami, 8. travnja 2014. godine. U organizaciji Borivili samithija, u suradnji s dobrotvornom zakladom za pomoć slijepim osobama, tih je pet parova vjenčano u božanskom boravištu Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe u Mumbaiju, uz svečane zvukove mantri i blagoslove svih, uključujući i njihovih rođaka.

Rajasthan: Sri Sathya Sai aradhana mahotsava proslavljena je širom države Rajasthan tijekom cijelog tjedna, od 21. do 27. travnja 2014. godine. U Jodhpuru je organiziran poseban program bhajana, bhajan sandhya za javnost, dana 24. travnja, dok su poklonici iz Jaipur samithija tom prigodom organizirali masovnu narayana sevu i kamp za darivanje krvi. Udaipur Sai samithi podijelio je školske torbe potrebitoj djeci i izveo Gayatri Yajnu. Sri Sathya Sai seva samithi iz

Ajmera tom je prigodom organizirao poseban program za javnost koji je započeo omkarom i bhajanima, nakon čega je slijedilo prikazivanje video snimaka koje su predstavile razvijanje Svamijeve misije medicinske zaštite, što je dovelo do izgradnje dvije superspecijalističke bolnice u Prasanthigramu i Whitefieldu (Bengaluru). Nakon toga je slijedio glazbeni program posvećen Bhagavānu u izvedbi poznatog umjetnika, gospodina Sathyanarayanana Naira, koji je izvodio dobro poznate Sai bhajane i okupljene slušatelje držao u stanju zanosa gotovo sat i pol.

Easwarammin dan proslavljen je širom države Rajasthan dana 6. svibnja 2014. godine. Tom je prilikom organizirana posebna „Bal Vikas povorka“ u Ajmeru u kojoj su djeca i odrasli, pjevajući pri tome bhajane, hodali ulicama i nosili u rukama plakate na kojima su bila predstavljena Svamijeva univerzalna učenja za čovječanstvo. Nakon sat vremena povorka je završila u Sai centru. Navečer je organiziran kulturni program u kojem su djeca sudjelovala svojim raznovrsnim izvedbama. Toga je dana u Jaipuru održan i program poklonstvene glazbe pod nazivom „Suno Sai Ki Sundar Kaharni“. Taj je program, u trajanju od 50 minuta, predstavio cjelokupnu životnu priču Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe

Sri Sathya Sai seva samithi iz Ajmera organizirao je 7. svibnja 2014. godine besplatnu podjelu hrane i vode tisućama poklonika koji su došli u Ajmer da bi iskazali svoje poštovanje svjetski poznatom svetištu sufijskog sveca Khwaja Moinuddina Chistyja tijekom proslave Ursa u Ajmeru, proslave koja je trajala tjedan dana.

Izbjegavajte sebičnost

Bogatstvo, položaj i moć prolazni su poput oblaka koji plove nebom. Posvećuje li čovjek, koji pola svoga vremena posvećuje zarađivanju novca, čak i djelić svojih misli na Boga ili na aktivnosti posvećene pomaganju drugima? Cijeli njegov život posvećen je sebičnim težnjama. Njegova vezanost za svaki predmet ima korijen u sebičnosti. Njegova ljubav za druge isto se tako temelji na osobnom interesu. I najmanje preispitivanje otkrit će kako je duboko ukorijenjena ta sebičnost. U potpuno besmislenoj preopterećenosti sebičnim interesima, čovjek žrtvuje trajan i vječni duh.

- Baba